

prima instanță: M. Avornic
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol și A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii: Maria Ghervas și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cobeț Iurii,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobeț Iurii împotriva
Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a Republicii
Moldova privind anularea ordinului de concediere nr. 68p din 08 mai 2013 și încasarea
salariului pentru absență forțată de la serviciu,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de Cobeț Iurii cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun.
Chișinău din 13 ianuarie 2014,

c o n s t a ț ă:

La 13 august 2013, Cobeț Iurii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a
Republicii Moldova privind anularea ordinului de concediere nr. 68p din 08 mai 2013
și încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu.

În motivarea acțiunii Cobeț Iurii a indicat că, la 08 mai 2013 în temeiul ordinului
Șefului Direcției Resurse Umane a Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului
Afacerilor Interne nr. 68, reclamantul a fost concediat din funcția de gardian public al
Departamentului de pază nr. 1 al Direcției reacționare operativă și pază fizică Chișinău.

Indică Cobeț Iurii că ordinul de concediere sus-indicat a fost a avut ca temei
necorespunderea funcției exercitate de către reclamant ca urmare a calificării
insuficiente.

Menționează reclamantul că nu este de acord cu ordinul de concediere nr. 68 din
08 mai 2013, pe motiv că este emis cu încălcarea gravă a legislației.

Susține Cobeț Iurii că la 12 aprilie 2013 a fost telefonat de către superiorul său,
anunțându-l că urmează să se prezinte la direcția generală în uniformă sportivă.

Afirmă reclamantul că, ulterior a fost chemat în cabinetul directorului adjunct al
Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne fiind întrebat
despre activitatea pe care o exercită și cât timp v-a mai activa în funcția dată, la care
Cobeț Iurii a menționat că dorește să activeze pînă în luna noiembrie, după care va
depune cerere de demisie.

Menționează Cobeț Iurii că, de către administrația Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” i-a fost comunicat că activitatea este la un nivel jos, din care considerent nu mai poate ocupa funcția pe care o deține.

Indică reclamantul că în perioada de pînă la 24 aprilie 2013 i-a fost înmînat contra semnătură actul său de atestare din 12 aprilie 2013, care însă nu conține semnăturile membrilor comisiei de atestare, din care motiv acesta este ilegal și ca rezultat neavînd putere juridică.

Remarcă Cobeț Iurii că, în vara anului 2012 a trecut atestarea împreună cu întreg personalul batalionului nr. 1.

Susține reclamantul că conform Regulamentului privind modul de atestare a angajaților Întreprinderii de Stat „Servicii Pază”, testările se organizează o dată la 5 ani, iar membrii comisiei pentru testarea personalului au fost aleși ilegal de către conducătorul unității și nu de către directorul general așa cum este indicat în ordinul de formare a comisiei pentru atestarea lucrătorilor, nr. 14 din 22 ianuarie 2013, precum și în regulamentul sus-indicat.

Afirmă Cobeț Iurii că la 15 mai 2013 a fost telefonat de către reprezentanții secției resurse umane a batalionului care l-au anunțat despre existența ordinului de concediere și despre necesitatea prezentării sale în vederea eliberării carnetului de muncă și copia ordinului de concediere.

Menționează Cobeț Iurii că la 27 aprilie 2013, cererea sa de concediu a fost semnată fiindu-i acordat și ajutor material.

În opinia reclamantului concedierea sa contravine prevederilor Codului Muncii al Republicii Moldova, conform căror angajatorul este obligat să-l anunțe pe angajat despre concedierea sa cu o lună înainte, iar suma plăților pentru concedierea sa, Cobeț Iurii urma să le primească în ziua concedierii, adică la 14 mai 2013, dar le-a primit la 03 iulie 2013.

Indică Cobeț Iurii că în cadrul Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a activat timp de 11 ani, pe parcursul căror a primit mai multe premii și distincții.

Remarcă reclamantul că în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, dînsul a expediat o scrisoare în adresa Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu solicitare de a-i fi acordată întrevvedere, la care nu a primit nici un răspuns.

Consideră Cobeț Iurii că ordinul său de concediere nr. 68 p din 08 mai 2013 este emis cu încălcarea gravă a legislației muncii și a Constituției Republicii Moldova.

Solicită reclamantul Cobeț Iurii anularea ordinului de concediere nr. 68 p din 08 mai 2013 emis de către Întreprinderea de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului restant pentru absența forțată de la serviciu, a altor plăți salariale și a echivalentului pentru uniformă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014, acțiunea a fost respinsă (f.d. 84, 88-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, apelul declarat de Cobeț Iurii a fost respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014 (f.d. 112, 113-119).

La 25 august 2014, Cobeț Iurii a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014.

Din cererea de recurs rezultă că, Cobeț Iurii nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare și fără a invoca vreun temei de declarare a recursului, a solicitat examinarea obiectivă a cauzei, cu participarea părților în ședință publică.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 27 iunie 2014 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei emise la 10 iunie 2014 (f. d. 120).

La materialele cauzei nu a fost anexată dovada recepționării de către părți a deciziei motivate a instanței de apel.

Astfel Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 25 august 2014 este depus în termen.

În motivarea recursului Cobeț Iurii a invocat că instanța de apel a examinat pricina superficial, fiind încălcate normele de drept material și normele de drept procedural și în concluzie a fost emisă o decizie ilegală.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Cobeț Iurii, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 19 septembrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 29 septembrie 2014 intimatul, a depus referință, solicitând declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Cobeț Iurii în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaitșialții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cobeț Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cobeț Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

judecătorii

Maria Ghervas

Tatiana Vieru

prima instanță: M. Avornic
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol și A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii: Maria Ghervas și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cobeț Iurii,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobeț Iurii împotriva
Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a Republicii
Moldova privind anularea ordinului de concediere nr. 68p din 08 mai 2013 și încasarea
salariului pentru absență forțată de la serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de Cobeț Iurii cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun.
Chișinău din 13 ianuarie 2014,

c o n s t a ț ă:

La 13 august 2013, Cobeț Iurii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a
Republicii Moldova privind anularea ordinului de concediere nr. 68p din 08 mai 2013
și încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu.

În motivarea acțiunii Cobeț Iurii a indicat că, la 08 mai 2013 în temeiul ordinului
Șefului Direcției Resurse Umane a Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a Ministerului
Afacerilor Interne nr. 68, reclamantul a fost concediat din funcția de gardian public al
Departamentului de pază nr. 1 al Direcției reacționare operativă și pază fizică Chișinău.

Indică Cobeț Iurii că ordinul de concediere sus-indicat a fost a avut ca temei
necorespunderea funcției exercitate de către reclamant ca urmare a calificării
insuficiente.

Menționează reclamantul că nu este de acord cu ordinul de concediere nr. 68 din
08 mai 2013, pe motiv că este emis cu încălcarea gravă a legislației.

Susține Cobeț Iurii că la 12 aprilie 2013 a fost telefonat de către superiorul său,
anunțându-l că urmează să se prezinte la direcția generală în uniformă sportivă.

Afirmă reclamantul că, ulterior a fost chemat în cabinetul directorului adjunct al
Întreprinderii de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne fiind întrebat
despre activitatea pe care o exercită și cât timp v-a mai activa în funcția dată, la care

Cobeț Iurii a menționat că dorește să activeze pînă în luna noiembrie, după care va depune cerere de demisie.

Menționează Cobeț Iurii că, de către administrația Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” i-a fost comunicat că activitatea este la un nivel jos, din care considerent nu mai poate ocupa funcția pe care o deține.

Indică reclamantul că în perioada de pînă la 24 aprilie 2013 i-a fost înmînat contra semnătură actul său de atestare din 12 aprilie 2013, care însă nu conține semnăturile membrilor comisiei de atestare, din care motiv acesta este ilegal și ca rezultat neavînd putere juridică.

Remarcă Cobeț Iurii că, în vara anului 2012 a trecut atestarea împreună cu întreg personalul batalionului nr. 1.

Sușține reclamantul că conform Regulamentului privind modul de atestare a angajaților Întreprinderii de Stat „Servicii Pază”, testările se organizează o dată la 5 ani, iar membrii comisiei pentru testarea personalului au fost aleși ilegal de către conducătorul unității și nu de către directorul general așa cum este indicat în ordinul de formare a comisiei pentru atestarea lucrătorilor, nr. 14 din 22 ianuarie 2013, precum și în regulamentul sus-indicat.

Afirmă Cobeț Iurii că la 15 mai 2013 a fost telefonat de către reprezentanții secției resurse umane a batalionului care l-au anunțat despre existența ordinului de concediere și despre necesitatea prezentării sale în vederea eliberării carnetului de muncă și copia ordinului de concediere.

Menționează Cobeț Iurii că la 27 aprilie 2013, cererea sa de concediu a fost semnată fiindu-i acordat și ajutor material.

În opinia reclamantului concedierea sa contravine prevederilor Codului Muncii al Republicii Moldova, conform căreia angajatorul este obligat să-l anunțe pe angajat despre concedierea sa cu o lună înainte, iar suma plăților pentru concedierea sa, Cobeț Iurii urma să le primească în ziua concedierii, adică la 14 mai 2013, dar le-a primit la 03 iulie 2013.

Indică Cobeț Iurii că în cadrul Întreprinderii de Stat „Servicii Pază” a activat timp de 11 ani, pe parcursul cărora a primit mai multe premii și distincții.

Remarcă reclamantul că în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, dînsul a expediat o scrisoare în adresa Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu solicitare de a-i fi acordată întrevvedere, la care nu a primit nici un răspuns.

Consideră Cobeț Iurii că ordinul său de concediere nr. 68 p din 08 mai 2013 este emis cu încălcarea gravă a legislației muncii și a Constituției Republicii Moldova.

Solicită reclamantul Cobeț Iurii anularea ordinului de concediere nr. 68 p din 08 mai 2013 emis de către Întreprinderea de Stat “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului restant pentru absența forțată de la serviciu, a altor plăți salariale și a echivalentului pentru uniformă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014, acțiunea a fost respinsă (f.d. 84, 88-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014, apelul declarat de Cobeț Iurii a fost respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014 (f.d. 112, 113-119).

La 25 august 2014, Cobeț Iurii a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 solicitînd examinarea cauzei în ședință publică, cu participarea părților.

Examinînd demersul cu privire la examinarea recursului împotriva deciziei instanței de apel în ședință publică cu participarea părților și raportînd la prevederile legale aplicabile în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 203 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererile și demersurile participanților la proces în problema judecării pricinii se soluționează prin încheiere judecătorească, după ascultarea opiniilor celorlalți participanți la proces.

Potrivit art. 440 alin. (2) Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Astfel luînd în considerare norma sus-indicată precum și faptul că cererea de recurs depusă de Cobeț Iurii împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 este la faza examinării admisibilității recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge demersul lui Cobeț Iurii, privind participarea în ședința de judecată.

În conformitate cu art. art. 203 alin. (1), 269-270, art. 424 alin. (3) și 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se respinge demersul lui Cobeț Iurii privind examinarea cererii de recurs cu participarea părților în ședință publică.

Încheierea rămîne irevocabilă de la momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

judecătorii

Maria Ghervas

Tatiana Vieru